

Og det er altså vel at mærke ikke lønmodtagerne, der har den mulighed, for de er kontrolleret i alle ender og kanter i forvejen, men de, som kan spekulere, får bedre mulighed for at spekulere sig til private skattelettelser. Det er jo det, der kommer ud af den besparelse.

For det tredje er en del af finansieringen en varig reduktion af personfradraget. Det er altså direkte asocialt at sige, at værdien af personfradraget skal være mindre, og det bruger man så til at dele ud som skattelettelser, primært til de rigeste.

Dertil kommer nu en stigende statsgæld, som yderligere vil underminere grundlaget for den fælles velfærd, og det er altså ikke et uheld, det er bevidst politik. Det er et led i at gennemføre minimalstaten, hvor man skærer i grundlaget for den fælles velfærd, mens de rigeste – og det er jo smart – samtidig med at man skærer i den fælles velfærd, gives mulighed for af egen lomme at købe velfærd.

Man skaber et marked – det har man gjort – hvor folk kan købe sig til bedre ydelser, i særlig grad opbygget med statstilskud til opbygning af privathospitaler, hvor dem med penge kan købe sig foran dem, der ikke har penge, og hvor man kan købe sig til en bedre behandling, end man ellers ville få. Der er skabt mulighed for, at man kan købe sig til en bedre børnepasning end den, kommunen har råd til. Der er lavet ordninger, hvor rige ældre kan få bedre hjemmehjælp end den minuttyranniserede kommunale hjemmehjælp.

Det er jo altså smart, og det står også i lærebøgerne, det er slet ikke noget nyt, og det er så fint at se det gennemført så målbevidst, selv om det er en katastrofe for vores velfærdssamfund; det er en katastrofe for dem, der har mindst. Men det står sådan i alle lærebøgerne: Man skal sørge for at give pengene, så folk kan få dem ned i deres egne lommer, og skære dem væk, tage dem op af den fælles lomme for på den måde at øge udlicitering og privatisering.

Det er klar liberal politik, og det er det, man gennemfører med det her, men det er altså også et brud på det fundament, vi ellers har haft i det her samfund, nemlig at alle får andel i den fælles velfærd efter behov og uanset pengepung. Det er det fundament, man i øjeblikket er ved at forandre, sådan at de, der har mest, får det bedst.

Jeg vil sige det på den måde, at pakken altså skal ses i en større sammenhæng, det skal den også i forbindelse med krisen. På den samme måde, som man her giver til de rigeste, har man

jo undervejs i krisen proppet penge i form af megamilliardbeløb ned i halsen på banker, som jo har ødet milliarderne væk. Så påstår man, at den her pakke samtidig skal hjælpe på krisen. Ja, hvis de penge, man giver til de rige, bliver brugt – det tror jeg ikke de gør, mange af dem går nok til opsparing – men skulle de blive brugt, kan det godt være, at de skaber beskæftigelse til lidt flere skiinstruktører i Frankrig, det vil jeg ikke udelukke.

Sådan en skattereform kan vi ikke støtte. Vi vil gerne sikre flere penge til den fælles velfærd, ikke ved at hæve skatten for mennesker med almindelige indkomster, tværtimod, der er mange, der er blevet snydt for skattelettelser, og som burde have haft dem, men ved at rulle skattelettelserne til de rigeste tilbage, indføre en rigmandsskat, indføre formueskat, øge selskabsskatten og sikre skat fra de multinationale selskaber, der stadig væk i stort omfang ikke betaler skat. Og vi skal have mere skat ind for nord-søliien, vi skal øge skatten på kapitalindkomster og fjerne fradraget for private sundhedsforsikringer og den type af finansieringskilder. Og jeg kan lige så godt sige til de borgerlige, før de overhovedet begynder at spørge, at vi intet ønske har om at øge skatterne for almindelige mennesker, tværtimod skal der uddeles skattelettelser til dem, der ingen har fået. Det, vi vil, er skatteændringer, der øger ligheden og sikrer en solid finansiering af den fælles velfærd.

Jeg vil så slutte af med at sige, at det igen i den her debat er sådan – og det er da lidt opløftende – at der, selv om der er uenigheder, selv om man godt kan blive lidt træt af, at man ikke rigtig kan få vide, hvad Socialdemokratiet har af planer om kommende skatteændringer, og at SF derfor heller ikke siger noget om deres ønsker til fremtidige skatteændringer, og selv om den her debat i det hele taget i høj grad har gået ud på ikke at snakke om det, man selv vil, men om det, andre vil, så alligevel tegner sig et helt klart flertal, der vil en anden politik efter det kommende valg, når oppositionen vinder.

KI. 20:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

KI. 20:00

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Lad mig tage tråden op fra dér, hvor hr. Frank Aaen sluttede.

I dag har vi en VK-regering støttet af Dansk Folkeparti. Nogle gange bliver Dansk Folkepar-